

سۇئال

مەن ياۋرۇپا بىرلىكى دۆلەتلىرىنىڭ بىرىدە ياشايمەن، ماڭا ھەر كۈنى ھەمجىنسىلىقلار كۆپ ئۇچرايدۇ، مەن نېمە قىلىشىمنى بىلەلمەيمەن، بۇ تۈردىكى كىشىلەرگە قانداق شەرتلەر بىلەن مۇئامىلە قىلىش كېرەك؟. بۇ ھەقتە چۈشەنچە بېرىشىڭلارنى سورايمەن.

تەپسىلىي جاۋاب

بارلىق گۈزەل مەدھىيىلەر ئالەملەرنىڭ رەببى بولغان ئاللاھقا خاستۇر، پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا، ئائىلە تاۋابىئاتلىرىغا، ساھابىلىرىغا ۋە قىيامەتكىچە ئۇلارغا ئەگەشكەن كىشىلەرگە ئاللاھنىڭ رەھمەت سالاملىرى بولسۇن.

ھەممەيلەنگە مەلۇمكى، ھەر بىر مۇسۇلمان ئەر-ئايال ئۈچۈن لىۋاتە قىلىش

ۋە سىھاق (Lesbianism) قىلىش ھارام بولىدۇ.

ئىبنى مۇنزىر رەھىمەھۇللاھ مۇنداق دەيدۇ: ئاللاھ تائالا قۇرئان كەرىمدە مۇنداق دېگەن: **أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ * وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ** تەرجىمىسى: «سىلەر ئەھلى جاھان ئىچىدىن لىۋاتە قىلىپ پەرۋەردىگارنىڭلار سىلەر ئۈچۈن ياراتقان ئاياللىرىڭلارنى تاشلاپ قويامسىلەر؟. سىلەر ھەقىقەتەن (بۇزۇقچىلىقتا) ھەددىدىن ئاشقۇچى قەۋمىسىلەر» [سۈرە شۇئەرا 165-ئايەت].

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن بايان قىلىنغان ھەدىستە: «كىمكى لىۋاتە (لۇت ئەلەيھىسسالامنىڭ قوۋمىنىڭ قىلمىشى) قىلسا، ئاللاھ ئۇنىڭغا لەنەت قىلدى». بۇ قىلمىشنىڭ كەسكىن ھارام ئىكەنلىكىگە ئالىملار بىرلىككە كەلگەندىن كېيىن، لىۋاتە (لۇت ئەلەيھىسسالام قوۋمىنىڭ ئەمىلىنى) قىلغان كىشىگە قانداق جازا بېرىش مەسىلىسىدە پەرقلىق قاراشتا بولدى. [ئەلئىشراپ 7-توم 286-287-بەتلەر].

ئىبنى قەتتان پاسى رەھىمەھۇللاھ مۇنداق دەيدۇ: "ئالىملار: ئەر كىشىنىڭ ئەر كىشى بىلەن لىۋاتە قىلىشىنىڭ ئېغىر جىنايەت ئىكەنلىكى شۇنداقلا ئايالنىڭ ئايال بىلەن سىھاق (Lesbianism) قىلىش ھارام بولىدۇ دېگەن قاراشتا ئىتتىپاققا كەلدى. [ئەلئىشراپ 7-توم 253-بەت].

مۇسۇلمان بۇنداق ناچار ئىش قىلىدىغان كىشىلەرنى تەرك قىلىشى لازىم. شەرىئەت يولغا قويغان ئۆزىنى تۈزەش-ئىسلاھ قىلىش

ۋاسىتىلىرىدىن بىرى؛ پاسىق-پاجىر، ناچار-پەسكەش كىشىلەرنى تەرك قىلىشتۇر. ئىمام بۇخارى سەھى كىتابىدا "يېقىنلاشسا گۇناھىدىن خالى بولالمايدىغان، سالام قىلسا جاۋاپ قايتۇرمايدىغان كىشىلەرنىڭ ھەقىقى تەۋبە قىلغانلىقى ئېنىق بولغىچە ئۇلارغا ئارىلاشماسلىق ۋە گۇناھ ئىشلىگەن كىشىنىڭ تەۋبە قىلغانلىقى قاچان ئېنىق بولىدۇ" دەپ باپ كەلتۈرگەن، بۇ بايتا ئابدۇللاھ ئىبنى ئەمىر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن بايان قىلىنغان ھەدىستە: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ھاراقكەشكە سالام قىلماڭلار».

ئۇلار بىلەن ئارىلىشىش ۋە دوستلىشىش ئىنساننىڭ تەبىئىتىنى بۇزىدۇ، ھاياتى يوق قىلىدۇ، ئۇنىڭدىن كېيىن ئۇلار بىلەن ھەر قانداق پەسكەشلىك، ئەخلاقسىزلىق ۋە رەسۋالىق قىلىشتىن ھايا قىلمايدۇ.

مۇسۇلمان كىشى ئىمانلىق، تەقۋادار كىشىلەر بىلەن ھەم-سۆھبەت بولۇشقا بۇيرۇلىدۇ.

ئەبى سەئىد خۇدەرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن بايان قىلىنغان ھەدىستە: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: «ھەم-سۆھبەتداشلىرىڭ مۇمىن بولسۇن، تامىقىڭنى بىرگە يەيدىغانلار تەقۋا بولسۇن» [تىرمىزى رىۋايىتى 2395-ھەدىس. ئەبۇ داۋۇد رىۋايىتى 4832-ھەدىس].

خەتتابى رەھىمەھۇللاھ مۇنداق دەيدۇ: "يۇقىرىدا بايان قىلىنغان ھەدىستە سۆزلەنگىنى، دەۋەت قىلىنغان-چاقىرىلغان ئورۇنلاردا يېيىلىدىغان تاماقلار بولۇپ، قورسىقى ئېچىپ ئېھتىياجلىق بولغان تاماق ئەمەس. بۇ توغرىدا ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: **وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا** تەرجىمىسى: «ئۆزى موھتاج تۇرۇقلۇق، مىسكىنگە، يېتىمگە ۋە ئەسىرگە تائام بېرىدۇ». [سۈرە ئىنسان 8-ئايەت].

ھەممەيلەنگە مەلۇم، ئەسىرگە چۈشكەنلەر كاپىرلار، ئۇلار مۇمىن ئەمەس ۋە تەقۋامۇ ئەمەس.

تەقۋادار بولمىغانلارغا ھەم-سۆھبەت بولۇشتىن چەكلەندى، ئۇلار بىلەن ئارىلىشىش، بىرگە تاماق يېيىش چەكلەندى، كۆپ ۋاقىت بىرگە ئولتۇرۇپ تاماق يېگەندە، دىلىدا دوستلۇق ۋە ئۆلپەتداشلىق پەيدا بولىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن بەزى ئالىملار: "ھەقىقى تەقۋادار بولمىغانلار بىلەن ئۆلپەتداش بولما، بىرگە تاماق يەيدىغان، چاقىرىلىدىغان يېقىنلاردىن قىلما" دەيدۇ. [ھەدىس كۆرسەتمىلىرى 4-توم 115-بەت].

بولۇپمۇ ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ناچار-پاسكىنا ئىشلارغا ۋاسىتە بولىدىغانلار بولۇپ قالسا ياكى ئۇلارنىڭ بىرى يېقىنى بىلەن پايىشە سورۇنلىرىغا ماڭغان بولسا، مۇسۇلمان كىشىنى ئۇنداق كىشى بىلەن ئارىلىشىشنى تەرك قىلىشى تەكىتلىنىدۇ لېكىن ئۇلارغا نەسىھەت قىلىپ، خاتالىقتىن قايتۇرۇپ توغرا يولغا قايتۇرالىسا ھەمراھ بولسا بولىدۇ. بۇ توغرىدا ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: **وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ*** وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِّن شَيْءٍ وَلَكِنَّ ذِكْرًا لِّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ تەرجىمىسى: «بىزنىڭ ئايەتلىرىمىز

توغرىسىدا (تەنە ۋە مەسخىرە قىلىپ) پاراڭ سېلىشىۋاتقان كىشىلەرنى كۆرگىنىڭدە، ئۇلار بۇنىڭدىن باشقا پاراڭغا چۈشمىگۈچە ئۇلار بىلەن بىللە ئولتۇرمىغىن. ئۇلار بىلەن بىللە ئولتۇرماستىن شەيتان ساڭا ئۇنتۇلدۇرغان بولسا، ئېسىڭگە كەلگەندىن كېيىن، زالىم قەۋم بىلەن بىللە ئولتۇرمىغىن، تەقۋادارلارغا (قۇرئاننى مەسخىرە قىلغۇچى) كاپىرلارنىڭ ھېسابىدىن ھېچ نەرسە يۈكلەنمەيدۇ، لېكىن تەقۋادارلار ئۇلارغا ۋەز - نەسىھەت قىلىشلىرى كېرەك. (شۇنداق قىلغاندا) ئۇلار (قۇرئاننى مەسخىرە قىلىشتىن) ساقلىنىشلىرى مۇمكىن» [سۈرە ئەئام 68-69-ئايەتلەر].

شەيخ سەئىدى رەھىمەھۇللاھ مۇنداق دەيدۇ: "ئايەتتىكى چەكلىمە ۋە ھاراملىق بىر كىشى ئۇلار بىلەن ئولتۇرۇپ ئۆزىنىڭ تەقۋادارلىقىنى ئىشلەتمىسە، ئۇلارغا ھارام بولغان سۆز - ھەرىكەتلەردە شېرىك بولسا ياكى ئۇلارنىڭ توغرا بولمىغان سۆزىگە قارشىلىق بىلدۈرمەي سۈكۈت قىلسا دېگەن بولىدۇ، ئەگەر ئۆزىنىڭ ئاللاھ تائالاغا بولغان تەقۋادارلىقىنى ئىشلەتسە، ئۇلارنى ياخشىلىققا بۇيرۇپ، ئۇلاردىن سادىر بولغان يامان سۆز - ھەرىكەتلەردىن چەكلىسە، بۇنىڭ بىلەن يامانلىق يوق بولسا ياكى ئازىسا بۇنىڭدا گۇناھ بولمايدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن ئاللاھ تائالا ئايەتنىڭ ئاخىرىدا: «تەقۋادارلارغا (قۇرئاننى مەسخىرە قىلغۇچى) كاپىرلارنىڭ ھېسابىدىن ھېچ نەرسە يۈكلەنمەيدۇ، لېكىن تەقۋادارلار ئۇلارغا ۋەز - نەسىھەت قىلىشى كېرەك. (شۇنداق قىلغاندا) ئۇلارنىڭ (قۇرئاننى مەسخىرە قىلىشلىرىدىن) ساقلىنىشلىرى مۇمكىن» دەيدۇ. [تەپسىر سەئىدى "260-بەت].

ئەگەر سۆھبەتداشلار كاپىر بولسا ياكى شۇنداق پاهىشە ئىشلارنى توغرا دەپ قارايدىغانلاردىن بولسا، ئۇلار قايسى مىللەتتىن بولسۇن ئۇلارنىڭ ئىدىئولوگىيىسى بۇزۇق، قىلمىشى ناچار - پاهىشە، ئەھۋالى بەك يامان كىشىلەر بولۇپ ئۇلار بىلەن ئارىلىشىشنى تەرك قىلىش، پۈتۈن ئالاقىلارنى ئۈزۈش ئالاھىدە تەكىتلىنىدۇ.

ئىككىنچى: مۇسۇلمان كىشى دۇنيالىق ئىشلىرى ئۈچۈن ئاشۇ ھەمىيىنىلەر، بۇزۇقلار بىلەن مۇئامىلە قىلىشقا مەجبۇر بولۇپ قالسا، ئۇلار بىلەن مۇئامىلە قىلمىغاندا يوللۇق بولغان ئىشلىرى بىر تەرەپ بولمىسا مۇسۇلمان ئۇلارنىڭ شەھىرىدە تۇرغان بولسا بۇنداق ھالەتتە ئۇلار بىلەن ئېلىم - سېتىم، خىزمەت دېگەندەك ئۆزىنىڭ ھاجىتىنى ئادا قىلىپ بولغىچە مۇئامىلە قىلىشسا بولىدۇ.

شاتىبى رەھىمەھۇللاھ مۇنداق دەيدۇ: "ئەسلىدە شەرىئى قائىدىدە: ئېلىم - سېتىم، ئارىلىشىش، تۇرالغۇ جايلارغا مۇنكەر ئىشلار كىرسە، زېمىندا بۇزۇقچىلىق كۆپ بولسا، چەكلەنگەن ئىشلار تونۇشلۇق بولۇپ كەتسە، ئىنسان ئۆزىنىڭ كۈندىلىك ھاجىتى، ئىش - ھەرىكەتلىرىدە چەكلەنگەن ئىشلاردىن يىراق بولالمىسا، ئەگەر ئۇنىڭدىن يىراق بولمىسە، سىقىلىش، قىيىنچىلىق ۋە زور تەكلىپاتلارغا ئۇچرىسا، بۇنداق قىيىنچىلىقلار ئۈممەتتىن كۆتۈرۈۋېتىلگەن، ئىنسان شۇنى قىلىشى كېرەك، لېكىن كۈچىنىڭ يېتىشچە ساقلىنىشقا ۋە يىراق تۇرۇشقا تېرىشىشى كېرەك، قالغانلىرى ئەپۇ قىلىنىدۇ، چۈنكى ئۇ ئەسلىنىڭ ھۆكۈمى ئەمەس بەلكى ئۇنىڭغا بىقنغاننىڭ ھۆكۈمىدۇر. "ئەل مۇۋاپىقات" 3-توم 526-527-بەت.

مۇشۇنداق ھالەتتە ئۇ كىشىلەر بىلەن ھاجەت مىقدارى ئارىلىشىپ، ئۇلارنىڭ توغرا بولمىغان ئىشلىرىنى قولى بىلەن ۋە تىلى بىلەن ئىنكار قىلىشتىن ئاجىز كەلسە، ئۇنى دىلىدا ئىنكار قىلىشى كېرەك.

ھەممىدىن توغرىنى ئاللاھ تائالا ياخشى بىلگۈچىدۇر.